

21.10.64, יום ד' סוף חשוון

בצירים באו למדרשה 25 עסקניות של המגבית מכל קצות ארץ"ב. הציגו לו

7 שאלות בנוסחות למפרע: 1) מאז הצורך העיקרי של ישראל ברגע זה אמרתי:

עוד הרבה יהודים - לשם בטחון, הפרחת הסמטה ובנין מדינה חראויה לעם היהודי.

2) רבים מוששים שחרווחה מחטלת החלוציות - הרוצח ישראל לחמטין מנמח זו וכיצד

אמרתי כי בט לפני שמוניה וחמשים שנה לא כולם היו חלוצים, ועכשיו יש לנו

יותר חלוצים מאשר באיזו זמן ובאיזו ארץ הם בצבא, בהחישבות, ואפילו בבתי

חרושה ופקידות. אבל נכון שאנו זקוקים ליותר חלוציות. 3) אמרתי כמה עסקנים

כי עליה פרומית הבוא, האם נוכל לקלוט מיליון יהודים, או יורשו לבוא בשנת

1965 או 1966. עניתי: איני יודע מהי יבואו, ואין בטחון במור שיחנו לצאת,

אבל יש סיכוי שיחנו, ואם יבואו בשנה אחת חצי מיליון - יהיו קשים, ונתגבר

עליהם. קלטנו בארבע השנים הראשונות 700.000, לא היו בחים, לא היתה עבודה,

ולא חינוך ועוד - והיו קשים גדולים ולאס לאס נתגברנו עליהם. חלואי שרץ

יבואו - ויהיו לנו צרות. אלו הן הצרות החביבות ביותר. 4) הרבנים מסחלטים

- ויש בכך סימן של השחלטות הדתיים? הסברתי שעשית חוק אחד לפי הרצו - נשואין

וברושין, לשם אחדות האומה, כי יוצאי מזרח (אסיה ואפריקה) מקפידים מאוד על

טהרת המטמחה. יבוא זמן שיהיה צורך בחוק לנישואין אזרחיים, אבל הזמן עדיין

לא הגיע, ואין כל דק אט מחמתנים כזה וכדין. 5) האין בתחלטה הועידות הבלתי

מזדהות מכת לישראל, ומה יכלה יהדות אפריקה לעשות בענין זה? לאפשר לנו הרחבת

פעולתנו בקרב עמי אסיה ואפריקה.

6) מה דברי לגשי ארמ"בז לתת לבגיהן ולנכדיהן חינוך עברי - ידיעת הלשון העברית, חנך במקורו, היסטוריה יהודית וזיקה אישית לישראל (לחוג מה בר מצוות, ללמוד מה שנה אחת בב"ס חינוך או באוניברסיטה. זה יעמיק ההכרה היהודית ויבדיל הכבוד היהודי העצמי וגם יגביר כבוד השנים ליהודים. יש לי עוד מלאכה אחת, אבל אתן לא תמלאו אותה, ולכן לא אגיד לכן (צחקו כי הבינו למה אני מחכוון), 7) מה עתידו של הקבוץ? הוא מהרבה במספר הישובים ובמספר חבריו ויש בו צורה לעולם, כי האידיאל "מכל אחד לפי יכולתו ולכל אחד לפי צרכיו" אינה מליצה, אלא אפשרות מעשית.

כדור רות טובה בשיחה, אחי כך כל אחת מהאורחות הצלחה אחי.

- לאחר הצהרים בא אצלי סגן העורך של "הינדוסטן טיימס" שליווה את שטרי לקהירו והיה אתו בוועידה של הבלתי מזרחים (שמו), שוחחנו על חסר ההודי, על הקבוץ והמושבה, על החלוציות, על יחסי הודו וישראל הממוהים בעיני, על סין והודו.

לענות ערב ניגשתי לבית החולים, וטסט גמתי לחל-אביב.